

Nr 232.

Av herr **Lindström**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 3, med förslag till lag angående tiden för firandet av Marie bebådelsedag, midsommardagen och allhelgonadagen.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 3 till årets riksdag med förslag till lag angående tiden för firande av vissa helgdagar ha "småhelgdagarna" trettondagen och Kristi himmelfärdsdag icke berörts. Förväntningar härom ha otvivelaktigt förelegat, även om icke heldagssakkunniga funnit skäl föreslå någon ändring beträffande dessa helgdagar.

Trettondagen måste betraktas som en utpräglad kvarleva från den katolska tiden i vårt land, varför det väl från kyrkligt håll ej kan resas större motstånd mot ett avförande av trettondagen som helgdag. Den infaller därtill så strax efter jul- och nyårshelgernas alla andra arbetsfria dagar, att spørgsmålet om dess betydelse ur rekreationssynpunkt kan helt avföras.

För skogsbruket i Norrland och därmed jämförliga områden, där arbetsplatserna ofta äro avlägset belägna från arbetarnas bostadsort, måste denna helgdag betraktas som särdeles hinderlig. Det är inte endast den dag som firas som helgdag, som därvid bortfaller, utan även de söcken-dagar, som infalla mellan nyår och trettondagen, ty avresa till de avlägsna arbetsplatserna sker endast i undantagsfall före trettondagen.

Ett bortfall av så många arbetsdagar under den tid marken är frusen och snötäckt — vilken med nu pågående klimatförändring förefaller bli allt kortare — har ogynnsamma återverkningar på råvaruförsörjningen för en av våra viktigaste exportindustrier. Det måste därför vara även ur nationalekonomisk synpunkt angeläget, att den föreslagna reformen måtte omfatta även trettondagen.

Inom ovannämnda områden infaller Kristi himmelfärdsdag i flertalet fall mitt i vårbruket. Då vegetationstiden är kort, gäller det att så tidigt som möjligt verkställa vårsådden. Under dessa bråda dagar kan inte en dag som Kristi himmelfärdsdag omges med den helgd, som lagen säkerligen avsett. Även denna helgdag infaller så pass nära två andra dubbelhelger, att dess betydelse ur rekreationssynpunkt kan jämföras med trettondagens.

Den fortgående sekulariseringen har bland det stora flertalet medborgare undanröjt de religiösa motiven mot en minskning av "småhelgdagarnas" antal. Med hänsyn till semesterfrågans utveckling i vårt land och produktionsökningens betydelse för en verklig folksemester vore

det säkerligen ur alla synpunkter klokt att låta den nu föreslagna reformen utökas med ett avförande av trettondagen och Kristi himmelfärdsdag som "fasta" helgdagar. Om det föreligger bärande skäl för deras firande, bör detta — i likhet med vad som Kungl. Maj:t föreslagit beträffande Marie bebådelsedag — kunna ske på närmast infallande söndag.

Med hänvisning till förestående föreslås,

att riksdagen måtte besluta, att förutom de ändringar, som av Kungl. Maj:t föreslagits i proposition nr 3 angående vissa helgdagars firning, även trettondagen och Kristi himmelfärdsdag avföras såsom fasta helgdagar och, därest de ändock även i fortsättningen skola firas, detta måtte ske på närmast infallande söndag.

Stockholm den 24 januari 1952.

Helge Lindström.
